

ningslovens § 22. Socialistisk folkeparti havde imidlertid hellere set de regler, som landsbyggeloven indeholdt. Det var i øvrigt ikke rimeligt at yde erstatning, når der var tale om en generel rådighedsindskrænkning. Man burde have nøjedes med nogle dispensationsregler, hvorefter man kunne give erstatning i de tilfælde, hvor der forelå en klart ubillig forskelsbehandling.

For venstresocialisterne udtalte *Sjsgaard*, at en endelig vurdering af zonelovens muligheder måtte forudsætte et nærmere kendskab til den jordpolitik, loven skulle virke som led i, og at forslaget derfor ikke kunne endeligt vurderes. Der var en del positivt i zone-lovforslaget, men det måtte ikke glemmes, at det ikke skabte bedre vilkår for en aktiv kommunal jordpolitik. Det ville heller ikke forhindre, at samfundsudviklingen ved ejendommens inddragelse i byzone berigede de enkelte på samfundets bekostning.

Efter 1. behandlingen henvistes lovforslaget til et udvalg, som afgav en temmelig fyldig betænkning, der var ledsaget af en række bilag. Betænkningens tekst indeholder en del fortolkningsbidrag, hvoraf især fremhæves følgende:

„Der har over for udvalget været udtrykt bekymring for, at bestemmelserne i lovforslagets §§ 6-8 vil medføre, at der vil blive udvist stor tilbageholdenhed med at meddele industrien de fornødne tilladelser til bebyggelse i landzone, uanset at det for en række industrier er af væsentlig betydning, at de placeres i landzone af hensyn til vandindvinding, spildevandsafledning, råstofindvinding m. v., og uanset at det må være i samfundets interesse, at virksomheder, der udvikler røg, støj og lugt, ikke anbringes i umiddelbar nærhed af bymæssig bebyggelse.

Boligministeren har i denne forbindelse oplyst, at det, som det også fremgår såvel af forelæggelsestalen som bemærkningerne til lovforslaget, ikke er formålet med de nævnte bestemmelser, at der kun må opføres landbrugs- og skovbyggeri i landzonerne. Hensigten er alene at give amtsrådet/byudviklingsudvalget mulighed for i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om en ønsket bebyggelse kan forenes med lovens formål, når også bebyggelsens følgevirkninger i relation til forholdene og udviklingstendenserne i det pågældende område tages i betragtning. Udvalget er enig med ministeren i, at forholdet ikke egner sig til behandling i lovteksten, og henviser i stedet til, at retningslinjer i så henseende vil blive givet i et cirkulære i forbindelse med vejledning om lovens gennemførelse. Det fremhæves i forbindelse hermed, at det er udvalgets opfattelse, at der ved administrationen af såvel denne lov som loven om byplaner bør tages hensyn til, at de råstofforekomster, som findes i Danmarks undergrund, kan udnyttes. — — —

Det er over for udvalget foreslået, at lovforslagets § 9 ændres, så at landzone i købstæder (uden for byudviklingsområder) administreres af vedkommende byråd i stedet for af amtsrådet, idet det